

ת"פ (רחובות) 10302-08-22 - מדינת ישראל נ' אברהם דחקנוב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 10302-08-22 מדינת ישראל נ' דחקנוב

ואח' ת"פ 4834-02-21

לפני כבוד השופטת קרן וקסלר

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נגד

אברהם דחקנוב

הנאשם

גזר דין

בעניין נאשם 1

כתבי האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם, היום צעיר כבן 23, הורשע ביום 14.12.2022 בהתאם להודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני בשני כתבי אישום כמפורט להלן. במסגרת ההבנות בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר חובה והוסכם שיופקד פיצוי בסך 7,000 ₪ לטובת המתלונן בתיק השני.

ת"פ 4834-02-21

תקיפה על ידי שניים או יותר, לפי סעיפים 379 ו-382(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. המתלוננים, שחר ואלעד, הם שני חברים. ש', קטין יליד 2004 (להלן: **הקטין**) הוא אחיו של אלעד.

3. בלילה שבין 22.1.2021 ל- 23.1.2021 התרחש אירוע אלימות בו היו מעורבים, בין היתר, אחיו הקטן של הנאשם וכן הקטין.

4. בתאריך 23.1.2021 כתב הנאשם הודעה במסגרת התכתבות בקבוצת ווטסאפ, בה חברים הקטין ואחרים שזהותה לא ידועה, לפיה מעוניין להיפגש עימם וזאת בהמשך לאירוע המתואר לעיל. לאחר שסיפר הקטין לאחיו, אלעד, על הפגישה, קבעו הנאשם ואלעד להיפגש ברחוב קסלמן בעיר רחובות. בהמשך לכך ובאותו הערב סמוך לשעה 23:00 הגיעו למקום המפגש הנאשם, חברו, מיכאל אבטה (להלן: **אבטה**) ואדם נוסף (להלן: **האחר**), ברכב מסוג סיאט בו נהג הנאשם (להלן: **רכב הסיאט**). המתלוננים נכחו במקום והמתינו לבואו של הנאשם. בנסיבות אלה ניגש אלעד לנאשם ולחץ את ידו, בתגובה, התקרב הנאשם לאלעד ואמר לו "**אחייך עשה טעות**" מיד ובסמוך לכך, תקף הנאשם את אלעד שלא כדין בכך שהכה בו במכת אגרוף לפניו והפילו ארצה. אז, הכה האחר את שחר במכת אגרוף בפניו באמצעות חפץ שטיבו לא ידוע וכתוצאה מכך נפל שחר ארצה ואפו נשבר.

5. בנסיבות אלה, פנו הנאשם ואבטה לאלעד והחלו להכותו מספר מכות והכול כשהוא עודנו שרוע על הרצפה. אבטה פצע את אלעד ברגלו ובאזור האשך השמאלי באמצעות חפץ חד הנחזה להיות סכין. כתוצאה מכך נגרם לאלעד חתך באורך 3 ס"מ בברך שנסגר באמצעות סיכות, חתך באזור האשכים שנסגר באמצעות תפירה וכן המטומה בשפתיו. לקטין נגרמה חבלה במרפק זרועו השמאלי וכן שפשוף במרפק זרועו הימנית.

6. במהלך האירוע דקר אלעד את הנאשם באמצעות חפץ חד הנחזה להיות סכין וגרם לו לחתך שטחי באורך 5 ס"מ בזרוע שמאל אשר נסגר בעזרת סיכות וכן לחתך שטחי בין גבול החזה לבטן אשר נסגר באמצעות סיכות. לאבטה נגרמו פצעים מדממים במותן, ברגל ובידיו.

ת"פ 10302-08-22

חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה בחוק העונשין; **פציעה על ידי שניים או יותר**, לפי סעיפים 334 ו- 335(א)(2) בחוק העונשין ו**נהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) בחוק העונשין.

7. בתאריך 27.7.2022 בסמוך לשעה 00:48 נהג המתלונן ברכבו מסוג פולקסווגן מהעיר ראשון לציון לכיוון העיר רחובות, דרך העיר נס ציונה. במועד זה נהג הנאשם באותו כביש, ברכב הסיאט, כשלצדו אלויס ארונוב (להלן: **ארונוב**). במהלך הנסיעה, נצמד הנאשם לרכב הפולקסווגן ועקף אותו, תוך שהוא מזגזג בין נתיבי הנסיעה. בהמשך, עצר המתלונן בצומת בה חיווה הרמזור אור אדום, כשהוא בנתיב הימני. אז, הגיעו הנאשם וארונוב בנתיב הנסיעה השמאלי, עצרו את רכב הסיאט בסמוך למתלונן וירדו מהרכב, כשארנוב מחזיק בידו בקבוק שתיה. השניים ניגשו למתלונן, או אז, הטיח ארונוב את הבקבוק אל שמשות רכב הפולקסווגן

ומשהתחלף הרמזור בצומת לירוק, נמלט המתלונן מן המקום.

8. בהמשך הנסיעה ברחוב טשרניחובסקי בעיר רחובות, עצר הנאשם את רכב הסיאט, תוך שהוא חוסם את נתיב הנסיעה של המתלונן. שוב פרקו הנאשם וארונוב מהרכב כשהנאשם אוחז באלה מעץ ואילו ארונוב אחז בבקבוק. השניים רצו לכיוון המתלונן וצעקו לעברו "זה הסוף שלך, צא מהאוטו". כשניסה המתלונן להימלט הטיח הנאשם את האלה במכסה המנוע של רכב הפולקסווגן ובתגובה נמלט המתלונן מן המקום בנסיעה. כתוצאה מכך התעקם פח מכסה המנוע.

9. לאחר שעצר בביתו והצטייד במקל עץ, הגיע המתלונן אל תחנת דלק מנטה ברחוב הרצל ברחובות, ומילא אוויר בצמיגים בעמדה המיועדת לכך. אז, הגיעו למקום הנאשמים ברכב הסיאט ועצרו בסמוך למתלונן. למקום הגיעו שניים נוספים, שזהותם אינה ידועה, כשכל אחד מהם רכוב על אופנוע. הנאשם וארונוב פרקו מרכב הסיאט כשהנאשם אוחז בידו אלה, והתקרבו אל המתלונן, שבשלב זה שלף מקל עץ על מנת להתגונן. אחד מרוכבי האופנוע ירד מהאופנוע כשבידו חפץ חד והתקרב אף הוא למתלונן. בנסיבות אלה החלו הנאשם ורוכבי האופנוע להכות את המתלונן בגופו בבעיטות ובמכות ואילו ארונוב סטר למתלונן בחוזקה בפניו, כשהמתלונן מנסה בעת הזו להגן על גופו באמצעות ידיו וללא כל שימוש במקל. בהמשך לכך הטיח הנאשם מספר פעמים את האלה במתלונן ואחד מרוכבי האופנוע הטיח בגבו של המתלונן את החפץ החד. כתוצאה מהמעשים המתוארים נפל המתלונן אל הארץ, אז, אחד מרוכבי האופנוע אחז את המקל והכה באמצעות את המתלונן והכל תוך שהנאשם ממשיך להכות את המתלונן באמצעות האלה. בהמשך לכך נמלטו הנאשם וחבריו מהמקום.

10. כתוצאה מהמעשים המתוארים נגרם למתלונן חתך באורך 10 ס"מ שהצריך תפירה וכן חבלות בדמות רגישות והמטומה בכתף ימין, המטומה בירך ימין וחתך שטחי בברך שמאל.

עונשיהם של מעורבים אחרים

11. להשלמת התמונה יצוין כי אבטה הורשע באירוע מושא התיק הראשון בעבירה של פציעה כשהעבריינין מזויין, לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) בחוק העונשין, צירף 5 תיקים נוספים שעניינם ביצוע עבירות החזקת סכין שלא כדין, סחר בסמים והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית, בריחה ממעצר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, גניבה, ועשיית פעולות בציוד קצה רטן בכלא. בגין כלל התיקים נדון אבטה, במסגרת הסדר טיעון, ל 36 חודשי מאסר, הכוללים הפעלת שני מאסרים על תנאי בני 3 ו- 6 חודשים, בצד מאסרים על תנאי ופיצוי למתלוננים.

12. על ארונוב, שהורשע בגין התיק השני בעבירה של תקיפה על ידי שניים או יותר הגורמת חבלה של ממש לפי סעיפים 380 ו-382(א) בחוק העונשין, הושת, במסגרת הסדר טיעון, מאסר בן 9

חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי.

13. אלעד, שפצע את הנאשם בתיק הראשון, נדון ל 6 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

14. תסקיר מיום 7.6.2023 סקר את קורותיו של הנאשם, שיובאו אך מתמצית מטעמי צנעת הפרט. הנאשם כבן 21 (יליד 9/2001), נשר ממערכת החינוך בתום 11 שנות לימוד ולא גויס לצבא בקשיי קשיי הסתגלות. תאר התמודדות עם התקפי זעם וחרדה ואף פנה להערכה פסיכיאטרית אולם לא הקפיד על נטילת טיפול תרופתי כפי שהומלץ לו.

15. הנאשם התייחס לנסיבות ביצוע העבירות. בנוגע לתיק הראשון, תאר התנהגות פרועה של המתלונן במטרה להתריס נגדו, שעוררה בו תחושת כעס והודה בכך שתקף אותו עם אחרים לאחר שאיתרו אותו בתחנת הדלק. הנאשם הביע חרטה על התנהלותו, מסר שפעל מתוך תחושות פגיעה בכבודו ואיום שחוה מהמתלונן, לתחושתו, שותפו למעשים עודד אותו לתקוף וליבה את הכעס שחש. שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם להכיר באחריות להסלמת האירוע ובפגיעה שגרם למתלונן. בנוגע לתיק השני סיפר, כי עובר לאירוע נוכח לדעת שאחיו, קטין בן 16, אושפז בבית החולים עם שבר ברגלו לאחר שהיה מעורב באירוע אלים עם בני גילו. הנאשם תאר תחושת זעם וחוסר שליטה, הודה בכך שניסה לאתר את מכריהם של הנערים שפגעו באחיו. הנאשם תאר עימות פיזי בינו ואבטה לבין המתלוננים עד הסלמת האירוע לכדי פציעות פיזיות כמתואר בכתב האישום. בלט כי פעל מתוך תחושת אחריות ומחויבות משפחתית שחש נוכח הפגיעה באחיו והתקשה לאתר אחר חלופות התמודדות שאינן אלימות.

16. הערכת סיכון מצאה רמת סיכון בינונית למעורבות אלימה בעתיד שתוצאותיה צפויות להיות גבוהות, אם תישנה.

17. מבחינה טיפולית: במסגרת הליך המעצר, לאחר שביטא הבנה ראשונית באשר לקשיי לצד רצונו לערוך שינוי בהתנהגותו תוך השתלבות בטיפול, הוטל על הנאשם צו פיקוח מעצרים למשך כחצי שנה שהסתיים בסמוך למועד עריכת התסקיר. במסגרת צו הפיקוח שולב הנאשם בקבוצת עצורי בית, התקשה בהגעה יציבה לקבוצה, הרבה לאחר והחסיר מספר רב של מפגשים. בחודש מרץ 2023 השתלב הנאשם בטיפול פרטי במרכז "הזדמנויות". נמסר שהנאשם מתמיד בהגעה סדירה לפגישות ומכיר בקשייו בשליטה בכעסיו.

בראשית חודש אוגוסט 2023 השתלב הנאשם בטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן ובסדנה המספקת כלים להתנהלות כלכלית נכונה. הנאשם נעדר ממספר מפגשים מבלי שעדכן על כך ומסר כי מפקחיו מתקשים ללוות אותו למפגשים. בהמשך ובשל תקופת החגים ופרוץ מלחמת "חרבות ברזל" התבטלו מספר מפגשים קבוצתיים. יצוין כי בעקבות שילובו טיפול קבוצתי זנח הנאשם את הטיפול הפרטי, לדבריו, בשל קושי לשאת בעלויות הטיפול.

בתסקיר אחרון ומסכם מיום 3.3.2024 עדכן שירות המבחן כי בשל נסיבות רפואיות של קצינת המבחן לא התקיימו מפגשים קבוצתיים בחודשים דצמבר וינואר 2024 הקבוצה חזרה לפעילות רק ביום 1.2.2024. מאז מגיע הנאשם באופן רציף.

18. הנאשם ביטא חשש מהאפשרות שיוטל עליו עונש מאסר בפועל כשהדגיש רצונו לערוך שינוי באורחותיו ולהימנע ממעורבות פלילית חוזרת. תאר כי מבין כיום שבעבר היה עסוק בלקבל כבוד והכרה מצד סביבתו ולתחושתו אינו עסוק בכך היום. לכל אורך התקופה עבד הנאשם באופן רציף בעסק השייך למשפחתו והוא מצוי במערכת זוגית רצינית. הערכת סיכון עדכנית מצאה כי לא חל שינוי בסיכון להישנות אלימות, אולם צוין כי חומרתה צפויה להיות בינונית, זאת נוכח דיווחי הנאשם על הרחבת יכולתו לווסת תחושותיו ותגובותיו.

19. בסיכום האבחון התרשם שירות המבחן ממודעות גבוהה יותר של הנאשם ביחס לדפוסיו האלימים ועמדותיו השמרניות, אשר עומדים ברקע למעורבותו בביצוע העבירות. שירות המבחן הצביע על הרתעה של הנאשם מההליך המשפטי ומוטיבציה שגילה אצל הנאשם לשינוי דפוסיו. לאור האמור המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם תחת צו מבחן וסבור כי יש להשית על הנאשם עונש מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ולהימנע מענישה מחמירה העשויה להוביל לחיזוק דפוסיו וקשריו השוליים של הנאשם ולפגום בתהליך השיקום.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

20. המתלונן בתיק השני העיד וסיפר על חוסר הביטחון שחש נוכח היעדר ידיעה בדבר זהות המעורבים הנוספים שתקפו אותו. המתלונן סיפר על האלימות הקשה שספג ועמד על הנזק שנגרם לרכב הפולקסווגן, שאינו בבעלותו. אמר שמאז האירוע אינו יוצא מהבית והוחמרו אצלו תסמינים של פוסט טראומה כתוצאה מאירועים שחווה בעבר.

21. ב"כ המאשימה, עו"ד עדי סעדיה, הדגישה את הנסיבות לחומרה המבטאות, לשיטתה, פגיעה קשה בערכים המוגנים. בנוגע לתיק הראשון, עתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. הדגישה שמדובר במפגש שאותו יזם הנאשם, בו פעל באלימות בצוותא עם אחרים, אשר הותירו את המתלוננים בנחיתות מספרית.

בנוגע לכתב האישום השני, ביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל. טענה כי מדובר באירוע חמור של אלימות בכבישים, אשר למרבה הצער מתרחשים חדשות לבקרים. הדגישה כי לנאשם חלק מרכזי באירוע, והפנתה לעובדות כתב האישום, המתארות כיצד הנאשם תר אחר אותו מתלונן, עמו אין לו היכרות מוקדמת, תוך שהוא מסכן אוו ואת כלל ציבור המשתמשים בדרך. ב"כ המאשימה הפנתה להשתלשלות האירועים ולכך שהנאשם לא חדל ממעשיו והמשיך במרדף אחר המתלונן, תוך שהוא ושותפו, וכן אחרים שנקראו על ידו למקום, שזהותם אינה ידועה עד היום, עושים שימוש באלה, בחפץ חד ובבקבוק ואינם מניחים למתלונן גם לאחר שנמלט מהמקום. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט לשוות לנגד עיניו את האימה שחש המתלונן עת

שכב שרוע על האדמה, חסר אונים, כשהוא מוכה נמרצות על ידי חבורת אנשים. עוד עמדה על הנזק שנגרם למתלונן ולפוטנציאל הנזק, שעלול היה להיות חמור אף יותר.

22. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה לכך שהנאשם לא הורתע גם לאחר שנעצר למשך 8 ימים בגין התיק הראשון ומהתנאים המגבילים שהושתו עליו, וחזר לבצע עבירות אלימות תוך הסלמה והחמרה של התנהגותו וביקשה ב"כ המאשימה לשקול לחומרה את ביצוע העבירות מושא התיק השני, שעה שתיק אחר מתנהל נגדו.

ב"כ המאשימה התייחסה להמלצתו הסופית של שירות המבחן להשתת עונש שיינשא בעבודות שירות, אולם ביקשה להאיר על קשיים של הנאשם בנטילת אחריות ולגרסתו בפני שירות המבחן, שאיננה עומדת בהלימה לעובדות כתב האישום. עוד טענה, בהקשר זה, כי בשים לב לקשר הממושך עם שירות המבחן, היה מצופה כי שירות המבחן יצביע על הפחתה משמעותית בסיכון והטעימה כי למרות השתלבות הנאשם בקבוצה ובטיפול שירות המבחן, עדיין רמת הסיכון למעורבות אלימה נותרה בינונית וחומרתה צפויה להיות בינונית.

23. ב"כ המאשימה התייחסה לעונש שנגזר על ארונוב והסביר כי הסדר הטיעון התקבל על רקע קושי ראייתי ומכל מקום, לשיטתה חלקו משמעותית קטן יותר מזה של הנאשם, שכן הוא לא נהג ברכב, לא הכה באמצעות אלה ולא דלק אחרי המתלונן.

24. לבסוף, עתרה להשית על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, בצד מאסר על תנאי, קנס פיצוי למתלוננים, פסילה בפועל ועל תנאי. המאשימה התכוונה לעתור גם לחילוט רכב הסיאט אולם לאחר הידברות עם ההגנה הוסכם כי חלף החילוט ישלם הנאשם סך של 10,000 ₪.

25. הסנגור, עו"ד אסף שביט, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהצביע על נסיבות המקלות עם הנאשם. בנוגע לתיק הראשון, ביקש לערוך הבחנה בין אבטה, שהיה הרוח החיה באירוע, שיוחסה לו עבירה של פציעה, אל מול הנאשם, שמיוחסת לו מכת אגרופ, הא ותו לא. כן ביקש להתחשב בחלקו של המתלונן אלעד, אשר פצע את הנאשם באמצעות חפץ חד. אשר לתיק השני, סבור הסנגור כי המאשימה צמצמה מחלקו של ארונוב באופן מלאכותי, רק משום שלא נהג ברכב והדגיש כי ארונוב היה נוכח במהלך כל האירוע, מראשיתו ועד סופו. עוד קבל הסנגור נגד החלטת המאשימה להתעלם מהתנהגותו של המתלונן, אשר הצטייד במקל, משל מדובר בהגנה עצמית.

הסנגור ביקש לתת משקל משמעותי לגילו הצעיר של הנאשם, שעומד לתת את הדין לראשונה בחייו, ולהימנע משליחתו למאסר. הדגיש כי הליכי השיקום נושאים פרי, כששירות המבחן "קילף ממנו שכבה אחר שכבה". הנאשם הורתע מההליך הפלילי, נוטל אחריות על מעשיו ומביע אמפתיה למתלוננים ואף הפקיד עבור המתלונן פיצוי. מצעיר לא מגובש וילדותי, המגיע ממבנה משפחתי מורכב, עבר הנאשם תמורות בחייו, מבחינה חברתית, זוגית ותעסוקתית. בנסיבות אלה עותר

הסנגור להעדיף את סיכויי השיקום על פני הרתעת היחיד והרבים. הסנגור הוסיף וטען כי שליחתו של הנאשם למאסר לאחר שהושקעו בו משאבים איננה משרתת את האינטרס הציבורי, שכן בכלא יעמיק הנאשם את דפוסיו העברייניים ואילו ענישה שיקומית תסייע לו להיטיב את דרכיו.

26. מפי הנאשם שמעתי את הדברים הבאים: אני עשיתי טעויות. אני מצטער עליהן עד היום, אני מצטער על זה שציערתי את המשפחה שלי. אני במקום אחר היום. אני בזוגיות, אני בשינוי, אני מצליח לשלוט על עצמי. הקבוצה מאוד עזרה לי, גם שירות המבחן. אני לא חושב שבית סוהר זה מה שיעזור לי כרגע. זה אפילו קצת מפחיד אותי. אני אם היה לי אופציה להצטער ולבקש סליחה הייתי עושה את זה וגם הייתי מודה לו, כי בזכותו, הוא עזר לי גם, הוא הביא אותי למקום שאני מסתכל על עצמי ואני סוג של גאה בעצמי, לא על העבר, על מה שאני עכשיו".

דין והכרעה

27. כידוע, מתחם העונש ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

28. אין צורך להכביר מילים על חומרתן של עבירות אלימות הפוגעות בערכים החברתיים המוגנים ובבסיסם עומד הצורך להגן על שלום הגוף, על תחושת הביטחון של הפרט ועל זכותו להלך במרחב הציבורי בחופשיות ובבטחה ללא חשש או פחד, שמא ייפול קורבן לתקיפה ספונטנית או אלימה (ראו מני רבים: רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); רע"פ 6090/23 דלינסקי נ' מדינת ישראל (16.8.2023); רע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.2022)). עוד עמדו בתי המשפט על הצורך בהעברת מסר המגנה התנהגות אלימות ולהטיל ענישה הולמת על מי שבחר לפתור סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע (ע"פ 8991/10 מכבי נגד מדינת ישראל (27.10.2011); רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.06.2019)). יפים לעניינו הדברים שנפסקו בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2007) ולמרבה הצער רלוונטיים גם היום, כמעט 20 שנים מאוחר יותר:

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה".

29. על אף שקיימים מאפיינים דומים העומדים ברקע ביצוע המעשים, הרי שנוכח ביצועם במועדים שונים וכלפי מתלוננים שונים ובנסיבות שונות, לא ניתן לראות בהם אירוע אחד בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה ואני סבורה שנכון יותר לקבוע מתחם נפרד ענישה הולם בנוגע לכל אחד

מכתבי האישום (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 2216/21 עשור נ' מדינת ישראל (19.12.2021); ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014)).

30. בתיק הראשון, הנאשם אמנם מואשם בתקיפה שלא גרמה לחבלות, אולם יש לתת את הדעת למכלול נסיבות האירוע, אשר מלמדות כי מידת אשמו גבוהה. גם אם ניתן להבין לליבו של הנאשם, שסבר שהמתלוננים קשורים באופן כלשהו לפציעת אחיו הקטין, אין כל הצדקה להתנהגותו האלימה. חשוב להדגיש, כי אין מדובר באירוע ספונטני של התלהטות יצרים, אלא כזה שתוכנן מראש ולאחר חבירה לאחרים. הנאשם הוא שיזם את האירוע, פנה למתלוננים על מנת לקבוע עמם פגישה, גייס את האחר ואת אבטה, שהגיעו למקום מצוידים בחפצים חדים ומיד פתח במתקפה אלימה על המתלונן, אלעד, לאחר שזה ניגש ללחוץ את ידו. הנאשם לא הסתפק בכך שמכת האגרופ שהנחית על אלעד גרמה להפלתו ארצה, אלא המשיך לתקוף את אלעד שעוד היה שרוע על הרצפה. כמו כן ועל אף שעניין זה אינו מיוחס לנאשם, לא ניתן לעצום עיניים אל מול העובדה ששלושה אנשים צעירים יצאו מהאירוע בשן ועין, ובמידה רבה זהו עניין של מזל שהאירוע לא הסתיים באופן חמור יותר. בצד זאת, שקלתי את העובדה שהנאשם עצמו נדקר באירוע על ידי אלעד ונזקק לטיפול רפואי בשל החתכים שנגרמו לו, אחד מהם בסמוך לבית החזה.

31. לנוכח האמור ולאחר שנתתי דעתי לפסיקה נוהגת, וכן לעונש שהוטל על אלעד בגין אותו אירוע, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

32. אשר לתיק השני, ביצוע העבירות על רקע התופעה של אלימות בכביש, משווה למעשים נופך נוסף של חומרה ובנוסף לערכים של שמירה על שלום הציבור, יש להתחשב גם בפגיעה בביטחונם של המשתמשים בדרך. על חומרת תופעת האלימות בכבישים עמד בית המשפט העליון בע"פ 652/23 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023):

"תופעה זו, שהולכת והופכת שכיחה יותר, פוגעת בשלום הציבור, זורעת פחד ומייצרת אקלים לא בטוח במרחב הציבורי. אופיין של עבירות אלימות אלה והקלות הבלתי נסבלת של ביצוען מחייבים ענישה מחמירה במקרים מעין אלה, באופן שייתן ביטוי ממשי הן להרתעת היחיד הן להרתעת הרבים (ראו, מני רבים: ע"פ 4454/19 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 26 [פורסם בנבו] (30.7.2020); ע"פ 8900/21 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בנבו] (14.8.2022))."

33. אין מדובר בסכסוך נהגים שגרתי. מלכתחילה נסע הנאשם בכביש באופן פרוע, נצמד לרכבו של המתלונן, זגזג בין נתיבים והכול תוך סיכון כלל המשתמשים בדרך. יש קושי לקבל את דברי הנאשם לשירות המבחן לפיהם המתלונן הוא זה שהתגרה בו, שכן נסיבות אלה אינן נכללות

בעובדות כתב האישום, אולם גם אם אניח שכך הם פני הדברים, תגובתו של הנאשם חרגה מכל פרופורציה והסלימה ככל שהתקדם אותו לילה, עד לשיא בו פצע את המתלונן בצוותא עם חבריו. למעשה, ניתן לחלק את האירוע לשלושה מוקדים שונים, כאשר בכל אחד מהשלבים יכול היה הנאשם להתעשת ולחדול ממעשיו. תחילה עצר הנאשם ליד המתלונן וארונב הטיח את הבקבוק אל שמשת הרכב. הנאשם לא חדל והמשיך בנסיעה אחרי המתלונן, חסם את נתיב נסיעתו, איים על המתלונן ואז חבט ברכב הפולקסווגן באמצעות אלה באופן שגרם לו לנזק. כאן המקום לצין כי עצם הימצאותה של אלה ברכב ככלי תקיפה לעת מצא, מלמדת על נכונותו של הנאשם לעשות בה שימוש אלים, והוא כאמור לא היסס להשתמש בה לאורך האירוע. חלקו השלישי של האירוע מזעזע במיוחד. הנאשם לא הסתפק בנזק שגרם ואף לא התקררה דעתו לאחר שהמתלונן נמלט מהמקום. תוך גילוי התנהגות עבריינית ובריונית, תר הנאשם אחר המתלונן ברחבי העיר, בסיוע חברים ובדומה למקרה המתואר בתיק הראשון, שוב גייס אנשים נוספים, אשר הגיעו למקום מצוידים בכלי משחית על מנת לפגוע במתלונן. ניתן רק לשער את האימה שחש המתלונן כשמצא עצמו מוקף באישון לילה על ידי חבורת צעירים שהגיעו למקום בשלושה כלי רכב, כשהם מצוידים באלות ובחפץ חד, והותקף באופן קשה ללא רחם ומבלי שיש לו יכולת של ממש להגן על עצמו וזאת גם לאחר שנתתי דעתי לכך שהצטייד במקל. לעבודה שהנאשם לא השתמש בעצמו בחפץ חד לפציעת המתלונן יש לייחס משקל מוגבל שדקר את המתלונן, הרי שבהיותו מחולל האירוע ומבצע בצוותא, יש לראות בו אחראי לכלל הפגיעות שנגרמו למתלונן, אשר אינן רק פיזיות, כמתואר בעובדות כתב האישום אלא מתבטאות גם בנזק נפשי, בחוסר ביטחון ובחרדות.

34. רמת הענישה בעבירות פציעה משתנה בהתאם למהות הפציעה שנגרמה, משך התקיפה, עוצמתה והרקע לביצועה. אפנה למספר פסקי דין שיש בהם כדי להאיר על מדיניות הענישה הראויה, בשינויים המחויבים, לקולה ולחומרה.

א. רע"פ 203/22 ו- רע"פ 271/22 **כהן ואח' נ' מדינת ישראל** (18.1.2022) - המבקשים הורשעו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר והסגת גבול בצוותא. המבקש ובת זוגו הגיעו לבית המתלונן, שהיה הצלם בחתונתם ולא מסר להם את התוצרים. למקום הגיעו שלושה נוספים, ביניהם המבקש ברע"פ 271/22, ויחד הם תקפו את המתלונן באגרופים, בעיטות ומשיכות בשיער, והכול לעיני בתו הקטינה. למתלונן נגרמו חבלות בדמות שטפי דם, שריטות ופגיעה בעינו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 20 חודשי מאסר על המבקשים הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מע"ת, פיצוי וקנס. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 8148/21 **דרבאשי נ' מדינת ישראל** (29.11.2021) - נדחתה בקשות רשות ערעור שהגיש המבקש על גזר דינו של בית המשפט השלום במסגרתו נגזר עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל אשר ניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית, בגין הרשעתו בעבירות של חבלה במזיד ברכב, תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בהתאם לכתב האישום, הגיע המבקש יחד עם אחרים, חסמו את נתיב נסיעת רכבם של

המתלוננים ויצאו לקראתם כשחלקם אוחזים באלון ואילו המבקש אחז "דבר מה". בנסיבות אלה שברו המבקש וחבריו את מראות רכב המתלוננים, דקרו את צמיגיו וניקבו שניים מהם. בהמשך, תקף המבקש בצוותא חדא עם האחרים את המתלוננים באמצעות הכאתם דרך חלונות הרכב השבורים. כתוצאה מכך, נגרמו לאחד מן המתלוננים חבלות של ממש שהצריכו טיפול רפואי. מתלונן אחר הותקף באמצעות סכין במצחו וברגלו על ידי שותף אחר ופונה לבית החולים, שם חתכיו נתפרו. עתירת המבקש, סטודנט לרפואת שיניים, לביטול הרשעתו נדחתה תוך שצוין כי העונש שהושת על המבקש הוא קל ואין כל מקום להקל עמו יותר.

ג. ע"פ (מרכז) 29248-08-22 **אלבאז נ' מדינת ישראל** (19.12.2022) - מדובר במערער, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של פציעה כשעבריין מזוין לפי סעיפים 334 ו- 335(א)(1) בחוק העונשין. על פי המתואר בכתב האישום הגיע המתלונן, עו"ד שמייצג בהליך אזרחי שעניינו סכסוך בקרקע בשכונה בעיר לוד אל הקרקע מושא הסכסוך על מנת לוודא ביצוע צו בית משפט. בנסיבות אלה, התגלע ויכוח בינו לבין המערער במהלכו איים המערער על המתלונן ואז סטר בפניו של המתלונן והפיל את משקפיו. המתלונן הוציא מכשיר טלפון נייד כדי לתעד את המערער תוך שהתרחק ממנו ובתגובה נטל המערער אבן גדולה והטיח אותה בחוזקה בפניו של המתלונן ובידו השנייה סטר שנית בפניו. המתלונן נמלט מהמקום בעוד המערער דולק אחריו ואף השליך לעבור אבן שפגעה ברגלו. למתלונן נגרם דימום מאפו, כאבי ראש, בחילות והקאות, המטומה בראשו, חתיכים באפו וצלקת שצפויה להיוותר בשני אזורי הפציעה. בית המשפט השלום ברמלה קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל - 36 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 20 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם על הכרעת הדין אולם קל מעט בעונשו והעמידו על 16 חודשי מאסר פועל.

ד. ת"פ (רח'') 59948-10-20 **מדינת ישראל נ' גחלי** (3.4.2023) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו לאחר שמיעת חלק מהראיות, בעבירות חבלה חמורה ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהתאם לאמור בכתב האישום, בנו של הנאשם (הקטין) הגיע לחנות וצעק על המוכר. למשמע הצעקות, הגיע המתלונן וביקש מהקטין לחדול מצעקותיו ואיומיו תוך שהחל לדחוף אותו. בתגובה הקטין דחף את המתלונן ואיים עליו. בהמשך לכך הזעיק הקטין את הנאשם למקום, יצא מהרכב לעבר המתלונן כשהוא אוחז במוט ברזל את המתלונן בכל חלקי גופו וגם לאחר שהמתלונן נמלט לרכבו של חבר, המשיך הנאשם והכהו באמצעות המוט בגופו בעוד המתלונן ישוב בתוך הרכב ואילו הקטין הכה אותו במכות אגרופ. גם כשניסה המתלונן להימלט ויצא מהרכב דלקו השניים אחריו והכו בו פעם נוספת. למתלונן נגרמו כתוצאה ממעשי הנאשם חבלות חמורות בדמות שבר בפטישון האחורי בקרסול, נפיחות, כאבים וקושי בהליכה שהצריך הסתייעות בקביים וגבס. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר והשית על הנאשם, בעל עבר פלילי, 12 חודשי מאסר בפועל. בפסק הדין שניתן לאחרונה בעפ"ג (מרכז) 59948-10-20 **גחלי נ' מדינת ישראל** (16.6.24) - ערעור על חומרת העונש שהגיש הנאשם התקבל בהסכמה על רקע אובדן שחוה הנאשם במהלך מלחמת חרבות ברזל כך שהעונש הועמד על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ה. רע"פ 1529/20 אל סייד נ' **מדינת ישראל** (15.2.2020) - המבקש הורשע בהתאם להודאתו בעבירות איומים, פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין בכך שהגיע לחנות המתלונן על רקע חשד כי הלה נקט אלימות נגד אחיו, איים עליו שידקור אותו ואילו המתלונן סטר למבקש ודחף אותו. בתגובה, שלף המבקש סכין ודקר את המתלונן באזור המפשעה ובידו, באופן שהביא לפציעתו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, הנעדר הרשעות קודמות, נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ו. רע"פ 3682/22 **גולן נ' מדינת ישראל** (2.6.2022) - המבקש הורשע בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים בכך שעל רקע חשד שהמתלונן גנב ממנו סקטבורד, איים על המתלונן שיהרוג אותו, בעט בו, הכה אותו באגרופיו, שלף אולר והצמידו לאוזן המתלונן באופן שגרם לו חתך שטחי בקרקפת ושריטות מאחורי האוזן. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 9 ל- 20 חודשי מאסר והשית על המבקש 9 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו תוך שבית המשפט העליון ציין כי המתחם מקל במידה מה.

ז. עפ"ג (מרכז) 32922-02-23 **דוידוב נ' מדינת ישראל** (24.4.2023) - נדחה בהסכמה ערעור הנאשם, שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של חבלה חמורה. בהתאם לממצאי הכרעת הדין, על רקע כעסו של המתלונן על אופן נהיגתו של הנאשם והפריע לו בנסיעתו. לאחר מכן יצא המתלונן מן הרכב, ניגש לנאשם ואמר לו: "למה עשית את זה י'בן זונה?". בתגובה, יצא הנאשם מרכבו ותקף את המתלונן במכות אגרופ לראשו ולאפו. כתוצאה מכך המתלונן נפל ארצה, אולם הנאשם המשיך והיכה אותו במכת אגרופ נוספת לפניו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלונן חבלה חמורה בדמות שבר ללא תזוזה בגשר אפו וכן נגרמו חבלות בדמות נפיחות בברך ושריטות בידי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, נעדר הרשעות קודמות, 12 חודשי מאסר בפועל.

35. אציין כי עיינתי בפסיקה נוספת של המאשימה שמצאתיה כפחות רלוונטית (עפ"ג (י-ם) 27739-03-14 **מדינת ישראל נ' בבל** (8.5.2014) וכן בת"פ 4073-12-21 **מדינת ישראל נ' לוגסי** (30.3.2023) במסגרתו הושתו על הנאשם, צעיר בן 24, נעדר הרשעות קודמות, 12 חודשי מאסר בפועל לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה הולם שנע בין 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. מדובר במי שעל רקע ריב על חניה, תקף את המתלונן, כבן 70, בין היתר באמצעות אלת ברזל באופן שגרם לו לפציעה בראש. יש לציין כי בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם והעמיד את עונשו על 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בצד צו מבחן לתקופה ממושכת. מכל מקום, מדובר באירוע ספונטני וזאת בשונה מעניינו.

36. כמו כן, ועל אף שמדובר בהסדר טיעון "סגור", יש לציין שארונוב, שהורשע בעבירה קלה יותר של תקיפה על ידי שניים או יותר, הגורמת חבלה, הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין מעורבותו באירוע.

37. לנוכח כלל האמור, בשים לב לעקרון ההלימה, בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה וברמת הענישה הנוהגת - אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 14 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחמי הענישה

38. לחובתו של הנאשם יש לזקוף את העובדה שחזר לבצע עבירות גם לאחר שהוגש נגדו כתב אישום בתיק בראשון ובעודו ממתין לברור דינו.

39. שירות המבחן המליץ על השתתפות עונש מאסר, שניתן לשאת בעבודות שירות, אולם על אף שנתתי דעתי לשינוי מסוים בגישתו של הנאשם ולהימנעותו מלבצע עבירות נוספות בשנתיים האחרונות, התסקירים שהוגשו אינם יכולים לשמש בסיס לסטייה לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. על רקע מצב המלחמה ונסיבות אישיות של מנחת הקבוצה, לא הצליח שירות המבחן לתת את השירות המיטבי לנאשם, אולם למעט התקופה האחרונה בה ניכר שיפור במידת שיתוף הפעולה שלו, דיווח שירות המבחן בתקופה של למעלה משנה, במהלכה הוגשו שלושה תסקירים, על חוסר עקביות של הנאשם בהגעה למפגשים ואף לא ניתן להצביע על הפחתה במסוכנות מצדו.

40. מטעם זה מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בגדרי מתחמי הענישה שקבעתי. בין הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות שקלתי כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, את הודאתו המבטאת נטילת אחריות על מעשיו, את התסקירים שהצביעו על מוטיבציה לשיקום ואת מאמצי הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, הן באופן פרטי והן במסגרת שירות המבחן. עוד שקלתי את תפקודו היציב של הנאשם בתעסוקה ובמסגרת זוגית. הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה כחודשיים וחצי בגין שני התיקים במצטבר ובהמשך הועבר לפיקוח אלקטרוני ושהה בתנאים מגבילים.

41. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 17 חודשים בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של נהיגה פזיזה משך 3 שנים מסיום מאסרו.

ד. הנאשם ישלם לנפגע העבירה בתיק השני פיצוי בסך של 7,000 ₪. הפיצוי שולם. המאשימה עמוד 12

תעדכן את נפגע העבירה ותעביר את פרטיו לבית המשפט בתוך 7 ימים.
ה. הנאשם ישלם קנס בסך 1,500 ₪, או 8 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.9.2024 ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ו. פסילה על תנאי למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע, למשך שנתיים.

ז. בהתאם להסכמת הצדדים חלף חילוט הרכב ישלם הנאשם סך של 10,000 ₪ עד ליום 1.11.2024.

באחריות הנאשם לפנות למזכירות למלא טופס הרשאה לזיכוי חשבון בנק על מנת שבית המשפט יבצע העברה בנקאית של כספי הפיקדונות. הודעה זו תהווה מסירה כדין.
ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ד, 17 יולי 2024, בהעדר הצדדים.